

Innst. S. nr. 25.

(1998-99)

Innstilling fra justiskomiteen om billighetserstatninger av statskassen.

St.prp. nr. 86 (1997-98).

Til Stortinget.

Innledning

I overensstemmelse med Stortingets forutsetninger er det adgang til å bringe Billighetserstatningsutvalgets avgjørelser inn for Stortinget. I proposisjonen fremmes 40 klagesaker.

Utskrift av utvalgets vedtak og saksdokumentene i samtlige saker er oversendt Stortinget som utrykte vedlegg til proposisjonen.

Komiteens merknader

Komiteen viser til at billighetserstatningssakene i dag forberedes av Justisdepartementet og vedkommende fagdepartement som saken hører inn under, før Billighetserstatningsutvalget fatter vedtak i saken. Vedtak i billighetserstatningssaker fattes ut fra en konkret rimelighetsvurdering etter en individuell behandling av den enkelte sak.

I Innst. S. nr. 75 (1996-97) uttaler en samlet komité i tilknytning til at departementet varslet en gjennomgang av billighetserstatningsordningen bl.a.:

«Komiteen meiner ordninga med rettfærdsvederlag er positiv. Det er viktig at m.a. folk som har vori særleg uheldig i møtet med det offentlege, og som fell mellom alle stolar når det gjeld rett til skadebot kan få ei form for økonomisk oppreisning, men meiner at det er trong for å vurdere avgjerdsnivåa når det gjeld rettfærdsvederlag. Stortinget har år for år fått stadig fleire klagesaker til handsaming. Komiteen finn det lite heldig at Stortinget skal handsame ei mengd einskildsaker om skadebot. Berre i år har Stortinget tatt stilling til 136 saker. Komiteen meiner at dette er ei oppgåve som ligg på sida av det som skal vere Stortinget sine arbeidsoppgåver. Komiteen vil likevel presisere at ordninga med rettfærdsvederlag må organiserast med utgangspunkt i at dette er, og framleis skal vere, Stortinget si eiga vederlagsordning.

Komiteen ser det som ønskjeleg at departementet, når det no skal gjere ein gjennomgang, ser på ulike måtar å organisere ordninga på, også om handsaminga til dels kan skje på eit lågare nivå i forvaltninga. Komiteen meiner det t.d. bør greiast ut ei ordning der forval-

tinga avgjorde sakene i første instans, men der det var mogleg å anke til eit utval for rettfærdsvederlag oppnemnd av Stortinget. Stortinget kunne då bli orientert om utviklinga, saksmengde og sakstyper gjennom årlege meldingar frå utvalet for rettfærdsvederlag. Ei slik utgreiing vil gje Stortinget eit betre grunnlag for å vurdere si eiga rolle i handsaminga av desse sakene noko komiteen meiner det vil vere naturleg å gjere etter at departementet er ferdig med sin gjennomgang.»

Komiteen mener fortsatt det er ønskelig å få en vurdering av Stortingets behandling av billighetserstatningsklager, og viser til at antall klagesaker har økt ytterligere etter at ovennevnte innstilling ble avgitt. I sesjonen 1997-98 ble det behandlet i alt 220 klagesaker, i tillegg til 276 saker der Billighetserstatningsutvalget fremmet sakene til endelig avgjørelse for Stortinget, herunder 274 saker som gjaldt erstatning etter utbyggingen av Gardermoen.

Før det foretas en vurdering av Stortingets behandling av disse sakene, er det behov for en vurdering av ulike alternative organiseringsmåter, og komiteen mener det er naturlig at departementet forestår en slik vurdering.

Komiteen fremmer etter dette følgende forslag:

«Stortinget ber Regjeringen utrede alternative organiseringsmodeller for behandlingen av billighetserstatningssaker og fremlegge saken for Stortinget i løpet av 1999.»

Klagesaker

Sak nr. 1

NN, født 1949, har søkt om billighetserstatning fordi hun fikk kroniske smerter og dessuten mistet sine resterende tenner etter tannbehandling. Søker har gått til erstatningssak mot minst en av tannlegene uten å få medhold i retten.

Statens helsetilsyn viste til at det hadde gitt advarsler til to av de behandlende tannleger etter klage fra søker.

Advarslene var begrunnet i dårlig teknisk utførelse av arbeid, spekulativ diagnose, og mangelfull journalføring. Tilsynet la imidlertid bl.a. vekt på at det ikke synes å være sannsynlighetsovervekt for årsakssammenheng mellom tannbehandlingen som ble utført og de kroniske smerter som søker opplever. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det til tidligere anførsler.

Statens helsetilsyn viser til at det ikke foreligger nye medisinske opplysninger, og opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 2

NN, født 1934, har søkt om billighetserstatning på grunn av langvarige, nervøse tilleggsplager etter LSD-behandling for et angstproblem i 1965.

Statens helsetilsyn uttalte at man ikke var kjent med noen faglig dokumentasjon av senvirkninger etter LSD-behandling slik søker beskrev dem, og anbefalte ikke billighetserstatning. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

Søker har klaget over vedtaket. I klagen vises det bl.a. til at det i Danmark har blitt gitt erstatning til alle LSD-pasienter.

Statens helsetilsyn viser til at det ikke foreligger nye medisinske opplysninger og opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 3

NN, født 1950, har søkt om billighetserstatning som følge av feilbehandling etter en hofteskade han pådro seg i en trafikkulykke. Søker hevder at den første operasjon han hadde ikke var tilfredsstillende, og at det senere har blitt oversett brudd og utglidning av skruer.

Statens helsetilsyn kunne ikke se at det forelå noen feilvurdering i forhold til de foretatte operative inngrepene. Etterbehandlingen ble ansett adekvat, og billighetserstatning ble ikke anbefalt. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurderinger, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

Søker har klaget over vedtaket. I klagen fremheves bl.a. at et inngrep foretatt i 1995 gjorde ham smertefri etter 13 år med smerter, og at årsaken til smertene burde vært oppdaget tidligere.

Statens helsetilsyn viser til at det ikke foreligger nye medisinske opplysninger, og opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 4

NN, født 1923, har søkt om billighetserstatning på grunn av dårlig teknisk utført nagling av lårhalsbrudd i 1977, som søker mener kan ha medvirket til at leddhodet ble ødelagt slik at hun måtte få satt inn kunstig hofteledd i 1982.

Helsetilsynet kunne ikke se at det var skjedd noen kritikkverdige forhold under behandlingen av søkers lårhalsbrudd, og billighetserstatning ble ikke anbefalt. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurderinger, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det bl.a. til at opplysningene fra sykehuset er feil, samt at søker hadde ulidelige smerter i lang tid.

Statens helsetilsyn viser til at søknaden ikke inneholder nye medisinske opplysninger, og opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 5

NN, født 1965, har søkt om billighetserstatning på grunn av for sent stilt diagnose da hun under svangerskapet i 1992 fikk blodpropp i høyre overarm. Etter at riktig diagnose var stilt måtte hun opereres 5 ganger for å fjerne blodpropper. Søker har i dag nedsatt funksjon i høyre arm og bruker nå permanent blodfortynnende medikament.

Norsk Pasientskadeerstatning avslo utbetaling av erstatning. Forsinkelsen ble ikke vurdert som feilbehandling siden symptomene ikke var karakteristiske, og tilstopping av overarmen er meget sjeldent. Statens helsetilsyn fant det overveiende sannsynlig at tidligere igangsatt behandling med blodfortynnende medikament ville begrenset plagene, og anbefalte en billighetserstatning på kr40000,-. Justisdepartementet returnerte saken til Helsetilsynet med kommentar om at billighetserstatningsordningen ikke er ment å være et alternativ til NPE, og Helsetilsynet anbefalte etter dette at det ikke ble tilkjent billighetserstatning. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til denne vurderingen, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anfører søker bl.a. at hun burde ha blitt sendt til spesialist som ville ha stilt diagnosen tidligere.

Helsetilsynet viser til at klagen ikke inneholder nye medisinske opplysninger, og opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 6

NN, født 1912, har søkt om billighetserstatning på grunn av kronisk smertetilstand etter at hun fikk fjernet en nyre i 1981.

Statens helsetilsyn bemerket at søker har vært gjennom omfattende undersøkelser for å få klarhet i årsaks-

forholdene, men uten resultat. Det oppstår av og til kroniske smertetilstander etter operative inngrep og disse må anses som påregnelige. Helsetilsynet konkluderte med at søker ikke hadde vært uheldig i sitt møte med helsevesenet. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres bl.a. at et nytt operativt inngrep ikke var tilstrekkelig vurdert, og at det må legges vekt på konsekvensene inngrepet hadde for søker.

Statens helsetilsyn fastholder sitt tidligere standpunkt.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 7

NN, født 1928, har søkt om billighetserstatning på grunn av at det tok hele 7 år før han fikk operert sitt kne. I ventetiden var han invalidisert og hadde store smerter.

Statens helsetilsyn bemerket at det dreide seg om ventetid på litt under 4 år. Til tross for at dette ble ansett som lang tid, var det ikke grunnlag for å kritisere sykehusets prioritering, tatt i betraktning sykehusets venteliste problemer i denne perioden. Billighetserstatning ble ikke anbefalt. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurderinger, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

Søker har klaget over vedtaket. I klagen vises til at resultatet ville blitt bedre om han hadde vært operert tidligere, samtidig som han hadde blitt spart for den psykiske belastningen smertene medførte.

Statens helsetilsyn uttaler at det er meget usikkert om en tidligere operasjon ville ha endret det endelige resultatet, og opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 8

NN, født 1971, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av følgene av forsinket diagnostikk av hodeskader hos primærlege. Hodeskaden ble påført under en håndballkamp, og den medisinske invaliditet som følge av skaden er satt til 34-40 pst.

Statens helsetilsyn viste til at søker først etter 4 måneder oppsøkte sin primærlege, og det gikk ytterligere nesten ett år før søker opplyste at hun hadde konsentrasjons- og hukommelsesplager. Etter Helsetilsynets oppfatning ville en riktig diagnose stilt tidligere sannsynligvis ikke hatt betydning for det funksjonelle resultatet. Det ble også vist til at søker mottok et forsikringsoppgjør på krp59p800,-. Helsetilsynet anbefalte ikke billighetserstatning. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets konklusjon og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen presiseres det at søker ikke har fått dekket sitt tap som følge av skaden.

Statens helsetilsyn finner ikke grunnlag for å endre sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 9

NN, født 1934, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av vedvarende invaliditet etter operativ behandling for ankelbrudd. Søker påstår at den lange ventetiden fra skaden oppstod til operasjonen (6 dager) har vært utslagsgivende for resultatet.

Statens helsetilsyn bemerket bl.a. at tatt i betraktning at operasjonen var forventet å bli vanskelig og at det var mangel på personell, var ikke den lange ventetiden kritikkverdig. Resultatet av behandlingen var å anse som en påregnelig komplikasjon, og Helsetilsynet anbefalte ikke billighetserstatning. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurderinger, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det bl.a. at det ikke var grunn til å utsette operasjonen.

Helsetilsynet uttaler at søkers plager etter ankelbruddet mest sannsynlig er en følge av skadens natur og ikke den behandlingen hun fikk, og opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 10

NN, født 1957, har søkt om billighetserstatning på grunn av smerter og urinlekkasje etter operative inngrep.

Statens helsetilsyn viste bl.a. til at en blæreoperasjon i 1984 hadde vært mislykket, selv om inngrepet ble utført kompetent og på korrekt indikasjon. I ettertid kunne det sies at man fjernet en større del av blæren enn det som var hensiktsmessig, men uten å kunne karakterisere den aktuelle behandling som kritikkverdig. Helsetilsynet anbefalte ikke billighetserstatning. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurderinger og billighetserstatning ble ikke innvilget.

Søker har klaget over vedtaket.

Helsetilsynet viser til at det ikke foreligger nye medisinske opplysninger og opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 11

NN, født 1938, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av plager etter fotoperasjoner. Plagene har bestått av smerter og behov for gjentatte reoperasjoner.

Statens helsetilsyn uttalte bl.a. at de plagene som NN fikk som følge av operasjonen var veldig sjeldne. Helsetilsynet antok at de måtte bero på andre forhold og anbefalte ikke billighetserstatning. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anfører søker at feil faktum er lagt til grunn ved avslaget.

Helsetilsynet viser til at det ikke foreligger nye medisinske opplysninger i saken og opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 12

NN, født 1964, har søkt om billighetserstatning på grunn av invalidiserende ansiktssmerter etter en operasjon for overbitt. Søker reiste krav om erstatning overfor fylkeskommunen etter operasjonen, og partene inngikk rettsforlik som medførte at søker fikk utbetalt kr 250 000,-.

Statens helsetilsyn viste til at billighetserstatning kun er aktuelt i de tilfellene det ikke er mulig å få erstatning på annen måte, og anbefalte ikke billighetserstatning. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurdering og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det bl.a. til at søker godtok forliket fordi det var utsikter til behandling med god prognose. Søker ble ikke bedre med behandlingen, og er i dag 100% uføretrygdet i en alder av 34 år.

Helsetilsynet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 13

NN, født 1947, har søkt om billighetserstatning på grunn av feildiagnostisering med påfølgende feil behandling for ondartet kreftsvulst i 1952. Søker fikk massiv røntgenbehandling mot flere bensvulster i lårben, bekken, ryggrad og i hodeskallen. Hun ble kortvokst med sterk «hjulbenthet» og forskjellig benlengde. Hun har hatt slitasjegikt og invalidiserende rygg- og hoftesmerter. Stråleskader av hud og muskler har dessuten påvirket hennes førlighet.

Statens helsetilsyn kom til at det ikke forelå feildiagnose. Søker er ansett å ha blitt helbredet av den intense strålebehandlingen, men røntgenbehandlingen påvirket vekst og utvikling av skjelettet. Billighetserstatning ble ikke anbefalt. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurdering og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen fastholdes det at søker er blitt feildiagnostisert.

Helsetilsynet viser til at klagen ikke inneholder nye medisinske opplysninger og opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 14

NN, født 1920, har søkt om billighetserstatning på grunn av sen diagnostisering av tykktarmskreft. Den sene behandlingen har resultert i alvorlige komplikasjoner.

Statens helsetilsyn viste til at ondartet svulst i tykktarmen gir få symptomer på et tidlig stadium, og at sykdommen ofte blir diagnostisert i et sent stadium. I ettertid kan det hevdes at hun med fordel kunne blitt henvist raskere til kirurg, men med de symptomer som hun den gang presenterte, var en ventetid på 3 måneder ikke uakseptabelt lang. Helsetilsynet fant på dette grunnlag ikke å kunne anbefale billighetserstatning. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres bl.a. at Helsetilsynet ikke vektla hennes nåværende tilstand med sterke smerter. I forbindelse med operasjon på Haukeland sykehus i 1995 ble det uttalt at det var begått feil ved tidligere operasjon i 1986, og at det ikke hadde vært nødvendig med framlegging av tarmen.

Helsetilsynet har behandlet saken på nytt og viser bl.a. til at det i journalmaterialet ikke nevnes noe om tekniske feil ved operasjonen i 1986. Hjerneslag, som oppstod i forbindelse med operasjonen, må anses som en påregnelig komplikasjon. Helsetilsynet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 15

NN, født 1956, har søkt om billighetserstatning idet hun mener å ha pådratt seg en whiplash-skade (nakkeslengskade) da hun falt under arbeid på et glatt gulv. Hun mener at skaden ble for sent diagnostisert og at hun ikke har fått adekvat behandling.

Statens helsetilsyn viste til at det ikke er noe ved skademekanismen som tyder på at det foreligger en whiplash-skade i dette tilfellet. Søker har etter Helsetilsynets oppfatning fått en meget omfattende undersøkelse og behandling av sine lidelser, og Helsetilsynet anbefalte ikke billighetserstatning. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres at NN's plager har vært de samme som melder seg ved whiplash. Hun føler at hun ble mistrodd og ikke tatt alvorlig.

Helsetilsynet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 16

NN, født 1961, har søkt om billighetserstatning på grunn av komplikasjoner og smerter etter skade i høyre øye. Skaden oppsto ved at søker fikk en fiskekrok i øyet. Kroken satt fast i hornhinnen og ble fjernet av turnuskandidaten på hjemstedet.

Statens helsetilsyn viste til at skadeomfanget muligens kunne vært noe mindre omfattende med et korrekt uttak av kroken. Ut fra de foreliggende opplysninger synes imidlertid turnuskandidatens uttak av kroken å ha hatt marginal betydning i forhold til den primære skaden. Helsetilsynet fant på dette grunnlag ikke å

kunne anbefale billighetserstatning. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres bl.a. at når det er sannsynlig at i hvert fall noe av skaden skyldes feilbehandling, tilsier menneskelige hensyn at NN får en erstatning.

Helsetilsynet viste til at det ikke har tatt standpunkt til om det var uforsvarlig av turnuskandidaten å fjerne fiskekroken fra øyet. Det er lagt avgjørende vekt på at sluttresultatet i det vesentlige har vært forårsaket av selve skaden. Helsetilsynet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 17

NN, født 1947, har søkt om billighetserstatning på grunn av følgetilstand etter diverse lunge- og brystoperasjoner. Han har i dag bl.a. store rygg-, nakke- og lungeproblemer. Det påstås at de 3 siste operasjonene kunne ha vært unngått hvis han ikke hadde blitt utskrevet for tidlig etter den første operasjonen.

Statens helsetilsyn viste til at operasjonene ble utført på ordinær indikasjon og på ordinær måte. Helsetilsynet fant det lite sannsynlig at for tidlig utskriving etter det første inngrepet hadde hatt betydning for komplikasjonene som inntraff noen dager senere. Billighetserstatning ble ikke anbefalt. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurderinger, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen fremheves at søker er kommet uvanlig uheldig ut av situasjonen.

Statens helsetilsyn viser til at det ikke har fremkommet nye medisinske opplysninger, og opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 18

NN, født 1956, har søkt om billighetserstatning på grunn av en følgetilstand etter at han ble smittet av tuberkulose under et sykehusopphold i 1975. På grunn av sykehusoppholdet mistet han en stilling i Postverket. Han mener videre at behandlingen gav ham sterke kløende utslett over leggene som har etterlatt skjemende arr.

Statens helsetilsyn var av den oppfatning at søker helt tilfeldig ble utsatt for tuberkulosesmitte. Søker fikk forebyggende behandling, og de arr han fikk var uttrykk for en følgetilstand etter en ordinær komplikasjon. Helsetilsynet fant ikke grunnlag for å anbefale billighetserstatning. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurderinger, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

Søker har klaget over vedtaket.

Statens helsetilsyn viser til at det ikke foreligger nye medisinske opplysninger og opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 19

NN, født 1953, har søkt om billighetserstatning fordi han etter tannbehandling fikk betennelse (tannbyll) som ble mangelfullt behandlet. Betennelsen spredde seg derfor til hjernen hvilket resulterte i alvorlig varig fysisk og psykisk skade.

Statens helsetilsyn fant det overveiende sannsynlig at NN ikke fikk behandling med det best egnede antibiotika fordi det ikke ble foretatt bakterieprøver. Dette representerte et uheldig møte med helsevesenet og følgerne for søker har vært store. Helsetilsynet anbefalte en billighetserstatning på kr 200 000,-. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurdering, og billighetserstatning ble tilkjent med kr 200 000,-.

Søkeren klager over vedtaket idet han mener at beløpet er for lavt, og viser til at han har vært uføretrygdet fra han var 17 år gammel.

Helsetilsynet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 20

NN, født 1914, har søkt om billighetserstatning på grunn av vedvarende lammelser i begge ben noen få timer etter en ryggoperasjon i 1971. Ett års tid senere fikk søker ufrivillige bevegelser av hodet og armer.

Statens helsetilsyn viste til at lammelsene sannsynligvis skyldtes et kontrastmiddel som ble anvendt ved en undersøkelse noen dager før operasjonen. Når det gjelder de andre plagene, mente Helsetilsynet at disse ikke kunne antas å ha hatt sammenheng med operasjonen eller kontrastundersøkelsen. Helsetilsynet anbefalte kr 100 000,- i billighetserstatning. Justisdepartementet og Billighetsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurderinger, og billighetserstatning på kr 100 000,- ble tilkjent.

I klagen anføres det bl.a. at erstatningsbeløpet ikke står i forhold til reduksjonen i livskvalitet som søker har hatt. Videre kreves det at deler av Helsetilsynets uttalelse slettes.

Statens helsetilsyn viser til at klagen ikke inneholder nye medisinske opplysninger, og fastholder sin tidligere tilråding.

Justisdepartementet bemerker at faglige vurderinger fra Statens helsetilsyn ikke kan kreves slettet i forbindelse med en klage.

Komiteen vil etter en helhetsvurdering av saken tilrå at billighetserstatningen økes med kr. 30 000 til i alt kr. 130 000,-.

Sak nr. 21

NN, født 1983, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av for sen diagnostisering og forsinket behandling av hormonforstyrrelse. Det hevdes også at en episode med oksygenmangel og lavt blodsukker rett etter fødselen burde ha vært fulgt opp bedre.

Statens helsetilsyn uttalte at det forelå rutinesvikt ved fødselen, men at det ikke var sannsynlig at disse forhold hadde hatt betydning for den senere utvikling. Videre uttalte Helsetilsynet at en riktigere diagnose sannsynligvis kunne ha vært stilt 3 år tidligere, og anbefalte med utgangspunkt i dette billighetserstatning med kr5000,-. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurdering, men erstatningen ble satt til kr75000,-.

Søker har klaget over størrelsen på beløpet.

Statens helsetilsyn viser til at klagen ikke inneholder nye medisinske opplysninger, og anbefaler at klagen avvises.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 22

NN, født 1958, har søkt om billighetserstatning med påstand om medfødt misdannelse som følge av thalidomid. Misdannelsen gjelder høyre hånds fingre. På grunn av misdannelsen har han vært mye mobbet i oppveksten.

Helsedirektoratet avslo søknaden om billighetserstatning i 1989. Søker påklaget avgjørelsen i 1990 og fikk avslag. I 1996 søkte han påny billighetserstatning, og etter klage revurderte Helsetilsynet sin oppfatning. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurdering, og billighetserstatning ble innvilget med kr70000,-.

Søkeren har nå klaget over beløpets størrelse. Søker påpeker sin vanskelige oppvekst og sin reduserte livssituasjon.

Helsetilsynet viser til at klagen ikke inneholder nye medisinske opplysninger av betydning for saken, og opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 23

NN, født 1955, har søkt om billighetserstatning på grunn av helseskader, bl.a. tannproblemer, som følge av for tidlig avsluttet behandling/kontroll av tarmsykdommen cøliaki.

Statens helsetilsyn viste til at søkerens tannproblemer har sammenheng med forsinket diagnose av tarmsykdommen. Dette kunne ha vært unngått ved bedre oppfølging fra sykehusets side. Helsetilsynet anbefalte en billighetserstatning på kr80000,-. Justisdepartementet anbefalte at erstatningen ble begrenset til kr50000,-, mens Billighetserstatningsutvalget tilkjente billighetserstatning med kr60000,-.

Søkeren klager over vedtaket idet hun mener at beløpet er for lavt.

Helsetilsynet viser til at det ikke foreligger nye medisinske opplysninger i saken og opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 24

NN, født 1923, har søkt om billighetserstatning fordi hun ble påført hepatitt C-virus i forbindelse med medisinsk behandling.

Statens helsetilsyn fant det sannsynlig at søker ble påført smitte under en operasjon i 1986. Med bakgrunn i at det på denne tiden ikke foregikk systematisk testing av giverblod her i landet kom Helsetilsynet til at det ikke var noe å bebreide helsevesenet. Billighetserstatning ble ikke anbefalt. Justisdepartementet sluttet seg til Helsetilsynets vurdering.

Billighetserstatningsutvalget kom til at søker av rimelighetsgrunner burde tilkjennes billighetserstatning, og innvilget billighetserstatning med kr25000,-.

I klagen anføres at beløpet er for lavt.

Helsetilsynet viser til at klagen ikke inneholder nye medisinske opplysninger og opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 25

NN, født 1958, har søkt om billighetserstatning på grunn av skolens manglende oppfølging da han ble utsatt for mobbing og derav mangelfull opplæring. Han er fortsatt svært dårlig til å skrive og lese, og kan ikke alfabetet.

Kirke- utdannings- og forskningsdepartementet viste til de tiltak som ble gjort fra skolens side, og konkluderte med at søker ikke hadde kommet spesielt dårlig ut i forhold til andre elever i samme situasjon. Fra skolens side ble det forsøkt å etablere hjelpetiltak, men motstand fra foreldrene gjorde det vanskelig. Videre fant fagdepartementet ikke grunnlag for å kritisere lærernes opptreden, tatt i betraktning det kjennskapet en hadde til mobbing på den tiden søker gikk på skolen. Billighetserstatning ble ikke anbefalt. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til fagdepartementets vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det bl.a. at hjelpetiltakene ikke ble iverksatt før i 7. klasse.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet fastholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 26

NN, født 1953, har søkt om billighetserstatning grunnet mangelfull skolegang og feil vurdering ved hans skoleplasseringer. Søkers påstand er videre at han

ble oppfatte som evneveik, mens han i realiteten led av ordblindhet.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet uttalte at ingen opplysninger fra skoletiden gav grunnlag for å hevde at det forelå en spesifikk dysleksi. Vedtak om opptak i spesialskole ble gjort på grunnlag av de vurderinger og undersøkelser som var vanlige på den tiden, og departementet kom til at billighetserstatning ikke burde tilkjennes. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til fagdepartementets vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen understrekes det bl.a. at søker ble plassert på fem forskjellige spesialskoler, pluss 3 års skolegang i hjelpeklasse i løpet av skolegangen.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 27

NN, født 1936, har søkt om billighetserstatning på grunn av mangelfull grunnskoleopplæring, overgrep under krigen fra politiets side og senere mobbing og trakassering fordi han var «omstreiferbarn».

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet uttalte at søker ikke hadde fått den grunnskoleopplæring han hadde krav på, og anbefalte billighetserstatning med kr70000,-. Justisdepartementet sluttet seg til denne vurderingen, men fant under henvisning til sammenlignbare saker at billighetserstatningen burde settes til kr60000,-. Billighetserstatningsutvalget tiltrådte Justisdepartementets konklusjon, og billighetserstatning ble innvilget med kr60000,-.

I klagen anføres det at beløpet er for lavt sett i forhold til de lidelser og problemer søker har hatt.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 28

NN, født 1964, har søkt om billighetserstatning for skader påført i forbindelse med en traumatisk opplevelse i 3. eller 4. klasse i grunnskolen da hun, sammen med resten av klassen, skulle hoppe ut i skolens svømmebasseng. Hun sank ned på bunnen der hun ble liggende bevisstløs til læreren dro henne opp. Søker sluttet på skolen i 7. klasse og er i dag arbeidsufør.

Statens helsetilsyn viser til at det er tvilsomt om det kan sies å være årsakssammenheng mellom det forhold at søker holdt på å drukne i skolens svømmebasseng og de påståtte plagene. Helsetilsynet fant på dette grunnlag ikke å kunne anbefale billighetserstatning. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Helsetilsynets vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres bl.a. at NN ble tvunget til å hoppe i bassenget og at lærerens opptreden således var rettsstridig.

Helsetilsynet opprettholder sin tidligere tilråding. Justisdepartementet har i anledning klagen bedt om en vurdering fra Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet som konkluderer med at det ikke kan anses sannsynliggjort at søkerens vansker kan tilbakeføres til opplevelsen i skolens svømmebasseng eller at skolen eller enkeltlærere kan lastes for å ha handlet kritikkverdige.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 29

NN, født 1948, har søkt om billighetserstatning på grunn av mangelfull grunnskoleopplæring. Søkers familie er reisende og skal av den grunn ha blitt mobbet av lærere og elever.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet betvilte ikke at søker hadde blitt mobbet, men kom til at den omstendighet at søker mangler to måneder av sin grunnskoleopplæring ikke var tilstrekkelig til å kunne tilrå billighetserstatning. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til fagdepartementets vurderinger, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen opprettholdes de tidligere påstander og det anføres at søker under et opphold i et barnehjem ble utsatt for en rekke overgrep fra de overordnede.

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet opprettholder sin tidligere tilråding. Barne- og familiedepartementet kan ikke se av sakens dokumenter at søker har blitt utsatt for overgrep under sitt opphold på barnehjemmet og finner ikke grunnlag for å innvilge billighetserstatning.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 30

NN, født 1956, har søkt om billighetserstatning på grunn av at hun ikke ble tatt alvorlig i forbindelse med store hodesmerter og fordi hun mener urettmessig å ha blitt nektet folketrygdytelser som ung ufør.

Helsetilsynet viste til at søkers problemer ble korrekt fulgt opp i helsevesenet, og anbefalte ikke billighetserstatning. Rikstrygdeverket fant at saken var behandlet i tråd med lover, forskrifter og instruksjer ved flere anledninger, og billighetserstatning ble ikke anbefalt. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til de forberedende instansers vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen vises det bl.a. til tidligere anførsler.

Statens helsetilsyn og Rikstrygdeverket opprettholder sine tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 31

NN, født 1939, har søkt om billighetserstatning. Grunnlaget er plassering ved en arbeidskoloni ved to anledninger i 1964 og 1969 sammen med kone og to

barn. Søker hevder at han i realiteten ble tvangsplassert ved arbeidskolonien som var innrettet som en straffanlegg. Søker anfører videre at han urettmessig ble fratatt sine fire barn.

Sosial- og helsedepartementet viste til at søker ved begge anledningene hadde søkt om opptak ved arbeidskolonien. På bakgrunn av saksdokumentene kunne ikke departementet ta stilling til påstandene om overgrep under oppholdet. Departementet anbefalte ikke billighetserstatning. Vedrørende den barnevernrettslige siden av saken, uttalte Barne- og familiedepartementet at det etter deres syn ikke var noe å bebreide det offentlige. Det ble vist til at foreldrene hadde samtykket til omsorgsovertakelsen til 2 av barna, og billighetserstatning ble ikke anbefalt.

Justisdepartementet bemerket at uten nærmere dokumentasjon kunne det ikke legges til grunn at de generelle forholdene ved arbeidskolonien var slik at de kvalifiserte til erstatning. Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til de forberedende instansers vurderinger, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

Søker har påklaget begge vedtakene. Det anføres bl.a. at siden arkivmaterialet bevisst er ødelagt bør det ikke stilles samme krav til dokumentasjon for de nevnte overgrep. Det understrekes i klagen at foreldrene ble tvunget til å samtykke til overtakelse av foreldreansvaret.

Sosial- og helsedepartementet og Barne- og familiedepartementet opprettholder sine tidligere tilrådinger. Barne- og familiedepartementet er enig i at misjonen som drev arbeidskolonien hadde som formål å fjerne omstreifernes barn fra sine foreldre så tidlig som mulig. Departementet kan imidlertid ikke se at søker har kommet spesielt uheldig ut sammenlignet med andre omstreifere som har blitt fratatt sine barn på grunn av manglende omsorgsevne.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 32

NN, født 1936, har søkt om billighetserstatning på grunn av fysisk og psykisk mishandling i fosterhjemmet og de institusjoner han ble plassert på. Det søkes også om erstatning for generell tilsidesettelse og forømmelse av omsorgsansvar, samt mangelfull skolegang.

Barne- og familiedepartementet antok at det var riktig å overta omsorgen for gutten og plassere ham utenfor hjemmet. For et av de tilfellene som var påberopt kom departementet til at søker hadde vært utsatt for kritikkverdig behandling, antagelig også mishandling. Departementet uttalte også at barneverntjenesten burde ha jobbet mer med å skaffe gutten stabilitet, og anbefalte billighetserstatning på kr50000,-. Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet var av den oppfatning at en bedre opplærings situasjon kunne ha vært tilrettelagt, men påstandene om hardhendt og ydmykende behandling fant departementet det vanskelig å ta stilling til. Departementet anbefalte billighets-

erstatning med kr75000,- for skoledelen. Justisdepartementet sluttet seg til fagdepartementenes vurdering og konklusjon.

Billighetserstatningsutvalget fant ikke å kunne legge til grunn at søker hadde vært utsatt for overgrep. Utvalget innvilget under tvil billighetserstatning på kr75000,- for skoleproblemene.

Søker har påklaget vedtaket hva angår den barnevernfaglige siden av saken.

Barne- og familiedepartementet kan ikke se at det foreligger nye opplysninger som kan foranledige en endret vurdering fra departementets side, og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 33

NN, født 1924, har søkt om billighetserstatning. Grunnlaget for søknaden er at hans tuberkulose burde ha vært diagnostisert tidligere etter hans tjeneste i Tysklandsbrigaden. Søker hevder videre at han urettmessig ble fratatt avansement i Forsvaret på grunn av uriktig lav ansiennitet.

Søker fikk først avslag av Billighetserstatningsutvalget. Statens helsetilsyn fant imidlertid i klageomgangen at søker burde ha vært tatt ut av tjeneste på et tidligere tidspunkt og at en raskere reaksjon kunne ha hatt en positiv innvirkning på sykdomsforløpet. Helsetilsynet anbefalte en billighetserstatning på kr50000,-. Forsvarsdepartementet uttalte bl.a. at det ikke kunne utelukkes at feilaktig ansiennitetsplassering hadde hatt betydning for senere opprykk. Departementet anbefalte å innvilge billighetserstatning med kr10000,-. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til fagdepartementenes vurdering, og billighetserstatning ble innvilget med kr60000,-.

I klagen anføres det at erstatningsbeløpet er satt bemerkelsesverdig lavt.

Statens helsetilsyn og Forsvarsdepartementet opprettholder sine tidligere tilrådinger.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 34

NN, født 1963, har søkt om billighetserstatning grunnet det økonomiske og ikke-økonomiske tap hun har hatt ved å få sine to barn ulovlig bortført av barnas far. Det hevdes at påtalemyndigheten er å bebreide i saken. Endelig dom i barnefordelingssaken fastslo at søker alene skulle ha foreldreansvar og daglig omsorg for barna. Faren bortførte barna før denne dommen forelå. Søker har ikke sett sine barn etter bortføringen.

Justisdepartementet kom til at politiet fulgte opp saken på en adekvat måte, og påtalemyndighetens rolle kunne ikke danne grunnlag for billighetserstatning. Departementet bemerket at det etter fast praksis ikke gis billighetserstatning på grunnlag av en vanskelig livssituasjon, med mindre det offentlige har hatt innflytelse på det inntrufne og kan klandres. Billighetserstat-

ningsutvalget tiltrådte Justisdepartementets vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen anføres det at saken fikk en meget beklagelig håndtering i X byrett i 1988 og det gjentas at politio- og påtalemyndigheten ikke prioriterte saken tilstrekkelig høyt.

Justisdepartementet kan ikke se at klagen inneholder nye opplysninger.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 35

NN, født 1915, har søkt om billighetserstatning på grunn av at søker skal ha fått for lite i erstatning etter Tafjord-ulykken i 1934 fordi kommunen ikke oppnevnte verge for henne. Etter Tafjord-ulykken ble det foretatt en stor landsinnsamling av midler til skadelidte. En fordelingskomité nedsatt av Justisdepartementet foretok utdelingen.

Kommunal- og arbeidsdepartementet bemerket at kommunen etter vergemålsloven hadde hatt en plikt til å oppnevne verge, men søker kom likevel ikke spesielt uheldig ut i forhold til andre overlevende etter ulykken. Fagdepartementet påpekte videre at NN senere, etter oppnådd myndighetsalder, kunne ha søkt om støtte fra det opprettede Tafjordfondet. Justisdepartementet og Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til fagdepartementets vurdering, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

I klagen presiserer søkeren at hennes familie var den eneste som mistet hjemmet sitt, og at hun dertil mistet sine foreldre og åtte søsken.

Kommunaldepartementet opprettholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 36

NN, født 1956, har søkt om billighetserstatning på grunn av psykiske problemer han skal ha blitt påført som følge av seksuelle overgrep i barndommen. Første gang overgrep skjedde var han 9 år, og skadevolder var faren til en lekekamerat og NNs onkel.

Justisdepartementet kom på bakgrunn av den foreliggende dokumentasjon til at det ikke kunne ansees som tilstrekkelig sannsynliggjort at overgrepene hadde funnet sted. Billighetserstatningsutvalget sluttet seg til Justisdepartementets uttalelser og konklusjon, og billighetserstatning ble ikke tilkjent.

Søker har klaget over vedtaket.

Justisdepartementet fastholder sin tidligere tilråding.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 37

NN, født 1963, har søkt om billighetserstatning på grunnlag av senvirkninger etter seksuelle overgrep i barndommen. Skadevolderne skal ha vært hennes far og

farfar. Overgrepene skal ha pågått fra hun var fire år og frem til elleveårsalderen.

Justisdepartementet fant det tilstrekkelig sannsynliggjort at søkeren ble utsatt for seksuelle overgrep av far og farfar, og at søkerens nåværende lidelser har sammenheng med overgrepene. Etter en helhetsvurdering anbefalte departementet billighetserstatning med krp100p000,-. Billighetserstatningsutvalget tiltrådte Justisdepartementets vurdering og billighetserstatning ble tilkjent med krp100p000,-.

Det er klaget over beløpets størrelse, og det vises bl.a. til at overgrepene har fått mer alvorlige konsekvenser for søker enn for mange andre incestofre.

Justisdepartementet bemerker at erstatningen er i samsvar med praksis i lignende saker.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 38

NN, født 1954, har søkt om billighetserstatning på grunn av seksuelle overgrep og voldelige overgrep i søkers tidlige barndom. Skadevolderne skal ha vært søkers far, onkel, fars arbeidsgiver, andre menn samt en dame i nabolaget.

Justisdepartementet fant det vanskelig å kunne ta stilling til sannsynligheten for at hver enkelt hendelse hadde funnet sted, og hvor mange overgripere som skulle ha forbrutt seg mot søker. Departementet anbefalte likevel, etter en helhetsvurdering at det ble innvilget billighetserstatning til søker med krp100p000,-. Billighetserstatningsutvalget tiltrådte Justisdepartementets vurderinger, og billighetserstatning ble innvilget med krp100p000,-.

I klagen anføres at beløpet ikke er i samsvar med søkers lidelser og at det bør tilkjennes billighetserstatning begrenset oppad til krp500p000,-.

Justisdepartementet viser til at erstatningen er i samsvar med praksis i sammenlignbare saker.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Sak nr. 39

NN, født 1951, har søkt om billighetserstatning på grunn av seksuelle overgrep i barndommen fra hennes far. Det seksuelle misbruket skal ihvertfall ha bestått i et overgrep da søker var 6 år, og søker tror også at hun skal ha blitt utsatt for overgrep ved flere anledninger.

Justisdepartementet fant på bakgrunn av dokumentasjonsmaterialet at det var tilstrekkelig sannsynliggjort at søker hadde blitt utsatt for overgrep fra sin far, og anbefalte å innvilge billighetserstatning med krp30p000,-. Billighetserstatningsutvalget tiltrådte Justisdepartementets vurdering og konklusjon, og billighetserstatning ble innvilget med krp30p000,-.

Søker har klaget over beløpets størrelse.

Justisdepartementet bemerker at det innvilgede beløp er i samsvar med praksis i tilsvarende saker.

Komiteen vil etter en helhetsvurdering av saken anbefale at erstatningen økes med kr. 30 000, til i alt kr. 60 000,-.

Sak nr. 40

NN, født 1942, har søkt om billighetserstatning fordi han skal ha blitt utsatt for fysisk mishandling i et barnehjem. Han skal i alle fall ved én anledning ha blitt slått bevisstløs med en stav. Som følge av mishandlingen skal han ha lidt av depresjoner i flere år, og gjort selvmordsforsøk.

Barne- og familiedepartementet fant det ikke tilstrekkelig sannsynliggjort at søker ble utsatt for fysisk mishandling. Måteholden refselse av barn var en tillatt og til dels vanlig del av barneoppdragelsen på den aktuelle tiden. På tross av at han hadde hatt vanskelige oppvekstvilkår, anbefalte ikke departementet billighetserstatning. Justisdepartementet sluttet seg til fagdepartementets vurdering. Billighetserstatningsutvalget innvilget imidlertid under dissens billighetserstatning med kr 60 000,-.

Søker har klaget over beløpets størrelse.

Barne- og familiedepartementet viser til sin tidligere vurdering, og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Komiteen tilrår at klagen blir avslått.

Komiteens tilråding

Komiteen viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre følgende

v e d t a k:

I.

Stortinget ber Regjeringen utrede alternative organiseringsmodeller for behandlingen av billighetserstatningsaker og fremlegge saken for Stortinget i løpet av 1999.

II.

Klagen fra følgende tas ikke til følge:

- Sak nr. 1. NN
- Sak nr. 2. NN
- Sak nr. 3. NN
- Sak nr. 4. NN

- Sak nr. 5. NN
- Sak nr. 6. NN
- Sak nr. 7. NN
- Sak nr. 8. NN
- Sak nr. 9. NN
- Sak nr. 10. NN
- Sak nr. 11. NN
- Sak nr. 12. NN
- Sak nr. 13. NN
- Sak nr. 14. NN
- Sak nr. 15. NN
- Sak nr. 16. NN
- Sak nr. 17. NN
- Sak nr. 18. NN
- Sak nr. 19. NN
- Sak nr. 21. NN
- Sak nr. 22. NN
- Sak nr. 23. NN
- Sak nr. 24. NN
- Sak nr. 25. NN
- Sak nr. 26. NN
- Sak nr. 27. NN
- Sak nr. 28. NN
- Sak nr. 29. NN
- Sak nr. 30. NN
- Sak nr. 31. NN
- Sak nr. 32. NN
- Sak nr. 33. NN
- Sak nr. 34. NN
- Sak nr. 35. NN
- Sak nr. 36. NN
- Sak nr. 37. NN
- Sak nr. 38. NN
- Sak nr. 40. NN

III.

Klagen fra følgende tas til følge og innvilges billighetserstatning:

- Sak nr. 20 NN kr 130 000
- Sak nr. 39 NN kr 60 000

IV.

Beløpene føres til utgift under kap. 2309 Tilfeldige utgifter, post 01.

Oslo, i justiskomiteen, den 13. november 1998.

Kristin Krohn Devold,
leder.

Tor Nymo,
ordfører.

Jan Simonsen,
sekretær.